



ВІСНИК

Свою Україну любіть. Любіть її... Во время люте,
В останню тяжкую минуту за неї Господа моліть.

Т.Г.Шевченко

№ 5 (39)

Грудень

2016 року

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ

Колонка редактора

НАВЧАЮЧИ – НАВЧАТИСЯ

До кінця 2016 року залишилися лічені дні. За вікном пролітає сніг, у білосніжному святковому вбранні ялини. Що можна сказати про рік, що минув? Чим порадував, збентежив, а що ще не встигли зробити?

Почнемо з позитивного. У масштабах держави на розгляді знаходяться два Закони «Про освіту» і «Про професійну освіту». Останній рік прийому на навчання за освітньо-професійним рівнем «молодший спеціаліст» переноситься з 2017 на 2018 рік. Відповідно відтерміновано передачу технікумів і коледжів на місцевий бюджет. Завершується робота з розробки стандартів освіти. Відпрацьовано нові підходи до Умов прийому.

У системі аграрної освіти впроваджується дуальна система підготовки кадрів, яка дасть можливість поєднати один ланцюг навчання й сільськогосподарське виробництво, поліпшити практичну підготовку кадрів, а відповідно і якість їх випуску.

На базі коледжу працюють навчально-консультаційні центри дистанційного навчання Рівненського університету природокористування та водопостачання, Сумського аграрного, Сумського технологічного університетів та Київського університету будівництва і архітектури.

По рейтингу навчальний заклад увійшов у трійку кращих по області, із 42 місця перемістився на 15 серед 105 ВНЗ України аграрного сектору економіки. Завершилася сесія, студенти відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання» успішно пройшли тестування на заключному етапі підготовки спеціалістів.

Майже щотижня проводяться тренінги, конференції, семінари. Розробляються проекти, формуються партнерські стосунки з навчальними закладами та установами Німеччини, Польщі. Готується до поїздки на навчання до США студентка III курсу відділення «Будівництво, обслуговування та ремонт ГМС», відмінниця навчання Ганна Ординець. Масмо Президентського стипендіата. Ним стала Кудряшова Ганна, відмінниця навчання, студентка III курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання», нещодавно обрана головою студентського самоврядування коледжу.

Проте реформування освітньої галузі, видно з усього, затягнулося надовго. Пам'ятаю час, як ми активно працювали й впровадили модульно-рейтингову систему навчання згідно з вимогами Болонського процесу. Скільки моральних зусиль доклали! На сьогодні її відмінено. Та й доля навчальних закладів аграрного сектору економіки невідома. Якщо не у вищій освіті, то залишається професійна.

Є декілька шляхів вирішення долі молодшого спеціаліста, зокрема, спираючись на досвід минулих часів, вивести окремий рівень їх підготовки в «професійну спеціальну освіту» (раніше – середню спеціальну), унести відповідні зміни до Закону України «Про освіту» з подальшим затвердженням окремого Закону «Про професійну освіту». Проте маю великі



сумніви, що це можливо.

Особисто підтримую пропозиції відомих на Україні науковців у галузі аграрної освіти, до думки яких прислухаються колективи навчальних закладів, в.о. директора Науково-методичного центру «Агроосвіта» Іщенко Т.Д. та її заступника Хоменка М.П., які пропонують підготовку молодших спеціалістів унести до Закону України «Про професійну освіту» на рівні «вищої професійної освіти» з підготовкою «молодшого бакалавра». Оскільки в майбутньому у вищій освіті вже не буде спеціаліста, то і термін «молодший спеціаліст» сам по собі буде недоречним і фактично відживе. А щодо вищої професійної освіти – це нормально за наявності п'яти професійно-кваліфікаційних рівнів.

Упроваджуючи світовий досвід, потрібно пам'ятати, що цивілізовані країни, дотримуючись певних загальноприйнятих європейських підходів у освіті, зберігають свої національні особливості. Цим і пишуться!

Часто задаємося сакраментальним питанням: чому ми бідні? Відповідь ви знаєте. Так от, щоб не бути тими, про кого ви подумали, нам потрібно навчатися й ще раз навчатися як студентам, так і викладачам.

Створення власних сайт-сторінок, віртуальних кабінетів із повним навчально-методичним забезпеченням повинно стати нормою для кожного викладача. До речі, таким шляхом ідуть В.В.Дронь, В.Г. Жигун, І.В.Бондаренко, О.В.Пальоха, В.П.Черніков, Р.М.Журавель. Безумовно, це додатковий виклик для педагогів: володіння комп'ютером, відповідними інформаційними системами, технологіями, соціальними мережами не гірше студента відділення «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж». На жаль, старшому поколінню викладачів непросто перебудуватися, але, хто хоче працювати, потрібно. Ось так, шановні друзі, навчаючи – навчатися, а за необхідності й перенавчатися – така вимога часу.



П.Черніков, доктор філософії в галузі освіти, почесний професор Міжнародної Кадрової Академії, директор Прилуцького агротехнічного коледжу, лауреат загальноукраїнського рейтингу професійних досягнень «Лідер України»

ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ, ПРАЦІВНИКИ КОЛЕДЖУ, ВЕТЕРАНИ ПЕДАГОГІЧНОЇ НИВИ, СТУДЕНТИ!

Прийміть найщиріші вітання з Новим роком та Різдом Христовим. Нехай магічна чарівність цих свят буде в посмішках Ваших близьких, урочистих вітаннях, особливій теплоті, радості, які створюють дивовижне відчуття світла, злагоди та щастя.

Нехай 2017 рік додасть віри в майбутнє, життєвих сил, принесе тільки добро, мир і достаток у родині. Зичимо здоров'я, здійснення всіх бажань і надій, впевненості Вам у завтрашньому дні, успіхів у всіх справах, щоб кожен день був наповнений благополуччям та мудрістю, яка допоможе здолати всі негаразди.

З повагою адміністрація коледжу, профспілковий комітет, редакційна колегія газети «Вісник»



ЧОМУ Я ОБИРАЮ ПРИЛУЦЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ КОЛЕДЖ?

Це престижний ВНЗ I – II рівнів акредитації в Чернігівській області та в Україні.

Ліцензований обсяг прийому 330 осіб. Понад 120 бюджетних місць, більше 600 студентів, 73 викладачі, із них: 7 – викладачів-методистів, 50 – вищої кваліфікаційної категорії, лекції читають досвідчені висококваліфіковані педагоги. Навчання в коледжі проводиться за 6 спеціальностями:

«Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК», «Будівництво, обслуговування і ремонт гідромеліоративних споруд», «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання», «Землепорядкування», «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж», «Бухгалтерський облік».

Студенти, які вступають на навчання на базі 9 класів, разом із дипломом отримують атестат про середню освіту, а також мають можливість здобути робітничі спеціальності.

Широкий спектр продовження навчання за ступеневою підготовкою.

На базі коледжу працюють 4 навчально-консультаційні центри Сумського державного університету, Сумського національного аграрного університету, Київського національного університету будівництва і архітектури, Рівненського національного університету водного господарства і природокористування. Укладено угоди на навчання за скороченим терміном більше ніж з 20 вузами України.

Високі позиції в рейтингах.

Згідно з рейтингом із 105 вищих аграрних навчальних закладів I-II рівня акредитації України коледж займає 15 місце, в області входить у першу п'ятірку. Студенти коледжу є неодноразовими переможцями обласних олімпіад і конкурсів, учасниками всеукраїнських змагань.

Високі іменні стипендії. Найкращі студенти отримують іменні стипендії: Президента України – 1.

Розвинута, компактно розташована інфраструктура. 5 навчально-лабораторних корпусів, 2 студентські гуртожитки, спортивна зала, футбольне міні-поле зі штучним покриттям, актовий зал на 250 місць, студентська їдальня, мережа буфетів.

Розвинута матеріально-технічна база.

Аудиторії, лабораторії, майстерні обладнано у відповідності до сучасних вимог, близько 300 комп'ютерів, 10 аудиторій забезпечено мультимедійними установками, бібліотека та читальна зала, доступ до Інтернету та електронних підручників.

Можливість закріпити свої знання. При вступі в коледж організовано додаткові консультації за шкільною програмою з математики, української мови.

Можливість творчості й занять спортом. 5 клубів за інтересами, 8 спортивних секцій, велика кількість культурно-масових і спортивних заходів. Студенти коледжу – призери, переможці та лауреати обласних, республіканських конкурсів та змагань.

Високий попит на випускників. Більше 80% молодих спеціалістів успішно працевлаштовано.

Діє програма «Школа - ВНЗ - Підприємство», згідно з якою готують фахівців на спецзамовлення великих підприємств.

Можливість отримання диплому. Паралельно з навчанням у коледжі можна отримати другу вищу освіту або робочу професію в Польщі, Німеччині та США.

Практика на найкращих підприємствах України. У процесі навчання можна отримати не тільки теоретичні знання, але й практичний досвід роботи на великих підприємствах Чернігівської, Київської та Сумської областей.

Можливість розвивати лідерські здібності. Студентське самоврядування, студентський профком дозволяють розвивати особисті здібності й набувати практичного досвіду керування колективом.

Обирай наш коледж!



ПОДВИГ В ІМ'Я ПРИЙДЕШНІХ ПОКОЛІНЬ

14 грудня в Україні відзначають День вшанування ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській АЕС – людей, які ціною свого життя й здоров'я змогли подолати страшну трагедію ХХ століття, що сталася 26 квітня 1986 року. Саме в грудні на атомній станції було завершено спорудження захисного саркофага над зруйнованим четвертим енергоблоком. Це була перша серйозна та важлива перемога над зловисним атомом, який вирвався з-під контролю людини після квітневого вибуху.

Серед усіх трагедій, які пережило людство, Чорнобильська катастрофа не має аналогів за масштабами руйнівного забруднення екологічної сфери, негативного впливу на здоров'я людей. Страшний смерч забрав життя багатьох, завдав шкоди здоров'ю мільйонам українців.

В актовій залі Прилуцького агротехнічного

коледжу було проведено захід «Подвиг в ім'я прийдешніх поколінь», відбулася урочиста зустріч



керівництва району з чорнобильцями, вдовами померлих ліквідаторів та студентською молоддю.

На зібранні виступили голова Прилуцького міськрайонного добровільного товариства «Чорнобиль» Юрій Буконкін, голова Всеукраїнської спілки інвалідів «Чорнобиль – 86» у Чернігівській

області Олег Ребров.

Щірі слова подяки висловили ліквідаторам голова райдержадміністрації Валентина Ковтун та голова районної ради Василь Малик. Вони вручили відзнаки учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Зворушливе привітання прозвучало у виконанні громадського діяча Віктора Погуляя. Він заспівав пісню про трагічні події квітня 1986 року, присвячену учасникам ліквідації аварії на ЧАЕС. Також із музичним привітанням виступили Вадим Маслик – випускник агротехнічного коледжу, нині художній керівник Ладанського будинку культури, Сергій Литвиненко – викладач Ладанської дитячої музичної школи та студентка 4 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання» Марія Литвин.

Пам'ять... Саме вона є рушієм еволюційного поступу в майбутнє, оберегом найвищих загальнолюдських цінностей. І якщо народ пам'ятатиме свою історію, він заслуговуватиме на повагу.

Ми не маємо права забувати про самопожертву ліквідаторів аварії на ЧАЕС, які пройшли через усі кола ядерного пекла. Велика їм подяка й доземний уклін!

С. Мелашенко, викладач



Я ВИБРАЛА ДОЛЮ СОБІ САМА...



Викладач – це та людина, через руки й душу якої проходить не одне покоління. Кожен із нас часто згадує свого куратора, улюбленого вчителя-предметника. Студентські роки залишаються в пам'яті як найбезтурботніші й найшасливіші. Із плином часу вчорашні студенти приводять до нашого коледжу вже своїх дітей і хочуть, щоб їх навчали досвідчені викладачі. Пішла Валентина Олександрівна одна з таких. Вона викладає фізику, працює в Прилуцькому агротехнічному коледжі вже більше 15 років.

Валентину Олександрівну знають як мудру, вольову людину, яка вмє переборювати труднощі, уболіває за справу, щедро ділиться з молодими колегами своїми знаннями та багатим життєвим досвідом. Вона часто спілкується з колишніми студентами та їх батьками. Деякі випускники досягли вже певних висот. Наприклад, Дрожжаник Максим отримав диплом магістра, став досить відомим фотографом, організовував виставку світлин «Прилуки древні, Прилуки сучасні» у Прилуцькому краєзнавчому музеї; Куриленко Микола – справжній патріот нашої країни, учасник АТО; Веремій Дмитро закінчив магістратуру. Від студентів чуємо тільки позитивні відгуки про Валентину Олександрівну. Ляшенко В'ячеслав завжди говорить: «Якби не Валентина Олександрівна, то я не закінчив би коледж і не отримав диплом». Батьки студентів, яких вона випустила багато років тому, ще й досі телефонують, діляться успіхами та досягненнями своїх дітей, розповідають про їх долю.

– Валентино Олександрівно, скажіть, викладач – це професія, покликання чи необхідність?

На мою думку, і перше, і друге, і третє. Адже викладач не лише навчає, але й скеровує, підказує, виховує. Мало знати свою дисципліну, потрібні ще й неабиякі знання в інших галузях. Необхідно бути сильною й небайдужою особистістю.

– Розкажіть, звідки Ви родом, як проходило дитинство?

Народилася 7 серпня 1952 року в місті Прилуки, закінчила школу №2. Навчалася старанно, намагалася приділяти достатню увагу всім предметам, але найулюбленішими були фізика та математика. Я також закінчила музичну школу, грала на кларнеті, виступала в жіночому естрадному оркестрі «Червона гвоздика».

Моя мама викладала українську мову та літературу в педагогічному училищі імені І. Франка, тато працював на залізничній машиністом тепловоза, у дитинстві залучав мене до спорту. Нас у батьків було двоє: я і мій молодший брат. До речі, він навчався в нашому коледжі на відділенні «Будівництво, обслуговування і ремонт гідромеліоративних споруд», а потім у Рівненському інституті водного господарства.

Працюючи вчителем фізики та астрономії в Прилуцькій виховній трудовій колонії, їздила на змагання з жіночої стрільби, займала навіть перші місця.

– Валентино Олександрівно, де Ви отримували вищу освіту?

Відразу після школи два роки працювала, потім навчалася в Чернігівському державному педагогічному інституті імені Т. Г. Шевченка на факультеті «Фізика. Електротехніка».

– Чому обрали вчительську долю? Ви мріяли про цю професію з дитинства, чи так склалося?

Я кілька пам'ятаю себе, хотіла стати викладачем. У дитинстві грала з подружками в школу, заводила всім зошити, класний журнал. Ніколи не шкодувала, що пов'язала своє життя з викладацькою діяльністю. Якщо говорити про вчительську долю, то як тут не згадати слова Ліни Костенко: «Я вибрала Долю собі сама. І що зі мною не станеться – у мене жодних претензій нема до Долі – моєї обраниці». Викладач – це стан душі.

– У чому сенс Вашого життя?

У роботі, яка приносить задоволення. Якщо кожен виконуватиме її з повною віддачею та відповідальністю, то результат буде гарний. Вважаю, що від нас залежить справа багатьох, суспільства. Свою

роботу дуже люблю. Я знайшла себе в житті.

– Хто є Вашою опорою?

Мій син Олексій та внук Кирило. До речі, син навчався в нашому коледжі на відділенні «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК».

– Валентино Олександрівно, чи є у Вас життєве кредо?

Я вважаю, що ми не повинні ніколи ні про що жалкувати. У цьому житті кожен по-своєму талановитий. Потрібно намагатися знайти в собі та в оточуючих якусь «родзинку», бути оптимістом, із позитивом дивитися на світ.

– Чим Ви займаєтесь у вільний від роботи час?

Люблю квіти, ліс, музику. Маю щирих друзів, у них ціную довіру, чесність та щирість. Полюбляю шити, раніше займалася вишивкою. Також маю невеликий город, із задоволенням працюю на землі.

– Що Ви найбільше цінуєте в людях?

На своєму власному досвіді пересвідчилася, що найголовніше – це гуманність. Я можу деякою мірою пробачити людині відсутність якихось вишуканих манер чи обізнаність у тій чи іншій сфері, якщо видно, що вона не носить зла в серці, від неї йде добро й позитив.

– Ви більше тридцяти дев'яти років свого життя віддали викладанню, маєте великий педагогічний досвід. Що можете сказати про Прилуцький агротехнічний коледж?

Я дякую долі за можливість працювати в нашому навчальному закладі. Колектив викладачів – це професіонали своєї справи. Тут створені всі умови для організації навчального процесу на високому рівні, панує атмосфера праці, довіри, взаємодопомоги, взаєморозуміння.

– Чи отримуєте Ви емоційний заряд від студентів?

Звичайно. Вони діляться зі мною своїм настроєм, посмішками, енергією. І взагалі я вчуся в них! (Сміється). Щодня вони розповідають мені щось цікаве зі свого життя, про новини у світі музики, кіно, спорту, техніки. У мене вільного часу обмаль, але завдяки студентам я йду в ногу з прогресом.

– Що б Ви хотіли побажати молоді?

Старанності в навчанні, здобути гарну освіту, знайти гідну роботу та досягти своєї мети.

І. Андруша, викладач

СТУДЕНТ РОКУ – 2016

Напередодні Міжнародного дня студента в актовій залі МБК відбулося урочисте нагородження молоді за підсумками загальноміського конкурсу «Студент року – 2016». Це дало змогу виявити багатогранність розвитку кожного з них як фахівця своєї галузі, творчої особистості. Протягом року студенти різнобічно проявляли себе, докладаючи максимум зусиль.

16 листопада 2016 року десять лауреатів коледжу отримали відзнаки за наполегливу

працю з рук почесних представників Прилуцької міської ради та шанованих жителів міста.

Брати участь у конкурсі – важливо для кожного студента. Усі вони, самодостатні, талановиті індивідуальності. Нехай кожен бере приклад з наших переможців. Тільки наполегливі зусилля можуть дати сарний результат.

Ми пишаємося своїми переможцями та прогресивною молоддю міста в цілому, бо за ними майбутнє.



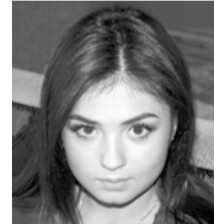
Кудряшова Анна
Номінація «Студент – лідер студентського самоврядування»

Студентка 3 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання», голова студентського самоврядування коледжу, відмінниця навчання, отримує стипендію Президента України, ведуча виховних і розважальних заходів у коледжі



Ординець Анна
Номінація «Студент – староста року»

Студентка 3 курсу відділення «Будівництво, обслуговування і ремонт ГМС», староста групи. Бездоганно виконує свої обов'язки, є прикладом для однолітків у навчанні й поведінці.



Литвин Марія
Номінація «Студент – творча особистість»

Студентка 4 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання», активна учасниця художньої самодіяльності та хореографічного колективу коледжу, акторка студентського народного театру «Первоцвіт», солістка вокального ансамблю. Марія – дипломантка й переможниця міських, обласних і Всеукраїнських конкурсів юних талантів.



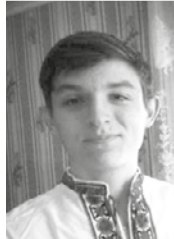
Пишевський Станіслав
Номінація «Студент – науковець»

Студент 4 курсу відділення «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж», відмінник навчання, чотириразовий переможець обласного етапу Міжнародного конкурсу комп'ютерних талантів «Золотий байт» (2013, 2014, 2015, 2016 рр.)



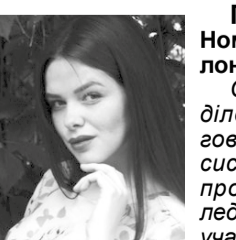
Довгопола Юлія
Номінація «Студент – відмінник навчання»

Студентка 4 курсу відділення «Землевпорядкування», із першого року навчання зарекомендувала себе старанною й наполегливою, має високі бали з усіх навчальних дисциплін, учасниця предметних олімпіад і конкурсів.



Безнігас Дмитро
Номінація «Студент – журналіст»

Студент 3 курсу відділення «Монтаж, обслуговування електротехнічних установок в АПК», бере активну участь у житті групи, працює активним, відповідальним, творчим журналістом, пише вірші в коледжанську газету «Вісник».



Герасименко Анна
Номінація «Студент – волонтер»

Студентка 4 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання», протягом навчання в коледжі неодноразово брала участь у волонтерській діяльності: збору продуктів і ліків війнам АТО, подарунків до Дня Святого Миколая дітям-сиротам.



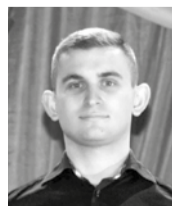
Кулик Дмитро
Номінація «Студент – спортсмен»

Студент 3 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання», активний учасник спортивного життя коледжу, бере участь у змаганнях із волейболу, легкої атлетики, гирьового спорту.



Савченко Олександр
Номінація «Студент – початківець»

Студент 1 курсу відділення «Монтаж, обслуговування електротехнічних установок в АПК», із перших днів навчання в коледжі підтвердив бали свідчення про базову загальну середню освіту, наполегливий і допитливий, бере активну участь у житті групи.



Тяжкун Олександр
Номінація «Студент – громадський діяч»

Студент 4 курсу відділення «Будівництво, обслуговування і ремонт ГМС», бере участь у всіх загальноколеджанських і міських заходах. Розважливий, вдумливий, ввіжаний, користується авторитетом серед студентів.

АРТИЛЕРИСТИ – «БОГИ ВІЙНИ»

Війна – це зараз не слово, а реальність. Кожен із нас хоче спокою. Мир, незалежність та цілісність держави завойовують для нас учасники АТО – справжні герої сучасності. Про них варто знімати фільми, писати книжки та розповідати в навчальних закладах.

На початку грудня в Прилуцький агротехнічний коледж завітав Котеленець Олександр Олександрович. Він випускник відділення «Будівництво, обслуговування і ремонт ГМС».

– Як склалося, що ви потрапили в АТО?

– Після навчання в коледжі я закінчив Академію МВД, служив у карному розшуку Прилуцького міськвідділу міліції на посаді оперуповноваженого. На початку 2016 року пішов на контрактну службу до Збройних сил України. Проходив навчання на Яворівському полігоні. Після цього мене разом із побратимами направили в службове відрядження в Донецьку область (Маріупольський напрямок). Потрапив у артилерійську бригаду, де на даний час продовжують проходити службу. Зараз знаходжусь у відпустці.

– Розкажіть коротко про артилерійські війська.

– Артилерія – це наука, тому основну роль у боях відіграє саме вона. Так було ще з Курської дуги. Артилерія починає бій, діє в найгострішій фазі й прикриває війська при відступі. Піхота не скрізь може дістатися, що артилерії під силу. Тому нас зараз і називають «Богами війни». На запит бійців, які знаходяться на передовій, за даними координатами робимо розрахунок (враховуємо вітер, рельєф та ін.) і ведемо вогонь. Хлопці передають нам подяку за підтримку артвогнем. У нас, артилеристів, є пісня-гімн «Я прикрию» у виконанні Христини Панасюк. Ось слова з цієї пісні.

Я прикрию, чуєш, брате, я прикрию,

Я не дам занапастити свій народ.

Україна вільна – наша світла мрія,

На шляху до мрій не буде перешкод.

Я прикрию, брате, чуєш, не здавайся!

Неможливе зробим за життя твоє.

Як по рації почуєш: «Пригинайся!»,

Знай, твій брат не забуває, що ти є.

– Що Вас вразило в зоні АТО?

– Дуже здивував рівень життя на Донбасі людей у селах. У багатьох населених пунктах припинена робота медичних установ, і тому першу допомогу надавати нікому. Люди похилого віку, інваліди, ті, хто доглядають їх, залишаються серед руїн. Розгромлені школи, лікарні, будинки потребують ремонту... Усе сіре, непривітне. У людей немає ні ро-

боти, ні засобів для існування, діти залякані й психологічно травмовані війною. У цій місцевості слабе інформаційне поле, але на підконтрольних нам територіях потроху відновлено інфраструктуру, відремонтовано заклади освіти, медичні установи. Люди вже отримують пенсії та заробітну плату, жителі сіл починають довіряти військовим. Трапився



випадок, коли в нас зламалася техніка. Місцевий фермер відтягнув машину трактором до своєї майстерні, допоміг відремонтувати. Ми, у свою чергу, постачаємо їм продукти харчування. Крім цього, людям потрібне душевне тепло, підтримка, правдива інформація.

– Ви служите за контрактом, яке у Вас забезпечення, чи вистачає всього?

– Так, нас усіх забезпечує держава. Хочу подякувати ГО «Патріот Прилуки», голові організації Олександрові Дуденку та його заступнику Вікторії Купрій. Вони допомагають продуктами харчування, привозять усе те, що нам необхідно для побуту. Особливо вдячні за дитячі малюнки, які зігрівають серця воїнів.

– Які будні артилериста?

– У нашій бригаді всі прилучани, колектив дружний. Ми далеко від дому, це свідомий вибір кожного з нас, адже захищаємо суверенітет і цілісність нашої держави. Намагаємося ні на що не скаржитися, самі покращуємо умови життя, мусимо подбати про побут. Я себе добре й комфортно почуваю лише з тими людьми, з якими служу. Упевнений, що друзі пізнаються в біді. Війна – це найвищий рівень

перевірки. Тільки тут по-справжньому впізнаєш людину. У цивільному житті може б і не звернув уваги на ту особу, яка не дотягує до вищих моральних якостей, а на війні виявиться тією, яка врятує тобі життя, навіть не задумуючись. Під час розмови задзвенів телефон із мелодією «Повертайся живим». «Це дружина турбується, – посміхається Олександр. – Нам страшенно бракує рідних, дому, сім'ї. Я сумую за мамою, дружиною Аліною та дітьми: дочкою Анею, якій 6 років, та сином Ренатом, якому скоро виповниться 2 роки. На війні дуже зворушливо, коли суворі чоловіки, закопчені гарматним димом, розказують про своїх дітей: перші кроки, перший зубчик, школу, обговорюють принципи виховання, вихваляють кулінарні шедеври дружин, розповідають про маму, тата... До речі, мій брат Анатолій також закінчив агротехнічний коледж, він доброволець і зараз знаходиться в зоні АТО».

– Чого Ви навчилися на війні?

– Я ніколи не замислювався над цим. Вона навчила цінувати багато речей: мир, спокій, тишу. Війна відкрила очі на справжні людські цінності, Смерть навчила цінувати власне життя та свого ближнього. Цінувати кожну мить! Радіти з того, що прокинувся, що можеш бачити, чути, ходити, торкатися зеленого листя, теплої шoki своєї дитини. Хоч одночасно мусиш удихати важкий та терпкий із гріким присмаком запах війни, відчувати холодний відразливий подих смерті... А ще потрібно в будь-якій ситуації залишатися людиною.

– Олександр, що ви побажаєте нашим студентам?

– Зичу всім миру, справжніх друзів, любові, успішно закінчити коледж. Мрію, щоб жили в Україні, повноцінній, соборній, незалежній і успішній.

Р.С. Після зустрічі з Олександром я була дуже вражена, згадувала його розповіді. Передивилася кліпи С.Тарабарової «Повертайся живим» та Х.Панасюк «Я прикрию». Слова цих пісень зворушили мене. Дуже хотілося б, щоб і наші студенти переглянули ці кліпи та послухали інші патріотичні пісні. Бажаю всім воїнам повертатися живими додому, де їх чекають рідні, батьки, дружини, діти, земляки.

Ти пішов за свободу стояти,

За свободу дітей твоїх ще не народжених,

За вільне і мирне майбутнє,

За спокій в країні, за наше відродження,

Спинити загарбницькі руки...

Повертайся живим! Повертайся, благаю.

Повертайся живим! Повертайся, солдате!

С. Мелашенко, викладач

ГОЛОДОМОР НЕ ЗЛАМАВ

У XX столітті наш народ пережив три голодомори: 1921 – 1923р., 1932 – 1933 та 1946-1947р., які, за оцінками істориків, забрали життя від семи до десяти мільйонів українців. Найбільш масштабним і жахливим був голод 1932 – 1933 років. У найлихіші місяці в українських селах щохвилини помирало 24 людини, щогодини – 1440, щодоби – 34 тис. 560. Десять років тому Верховна Рада офіційно визнала його геноцидом українського народу. 26 листопада – День пам'яті жертв голодоморів. Кож-



ного року Український інститут національної пам'яті пропонує спеціальну тему поминальних заходів. Роковини трагедії 2014-го проходили під гаслом «Не підкорені у 33-му, непереможні сьогодні» і були присвячені опору українців голодоморній політиці. Торішня тема – «Щоб світ знав». Українці вшановували «людей правди» - тих, хто відкрив історію Голодомору світові. У нинішніх, 83-х, роковин гасло «Голодомор не зламав». Згадуватимемо тих, хто пережив страшний голод і попри тяжку моральну травму зміг реалізуватись як видатна особистість. Серед них, зокрема, політик і громадський діяч Левко Лук'яненко, оперна співачка Євгенія Мірошніченко, дисиденти Іван Світличний та Олекса Тихий, художниця Катерина Білокур, письменники Василь Барка, Олесь Гончар, поет Дмитро Білоус, філософ Микола Руденко. У нашому навчальному закладі проходили дні пам'яті жертв голодомору. У читальній залі було організовано виставку книг і статей. Бібліотекар К.Яценко для студентів перших курсів відділень «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж», «Бухгалтерський облік», «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК» провела виховний захід «Запалимо свічки», на якому ознайомила присутніх із трагічними сторінками історії українського народу.

Молодь ушанувала померлих у страшні роки хвилиною мовчання та запалила поминальну свічку.

П.Черніков, директор коледжу

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ УКРАЇНИ ВІКТОРА ЛАВРЕНЧУКА

8 грудня минає два роки, як ворожий снаряд російського агресора обірвав життя свободівця Віктора Лавренчука. У цей трагічний день разом з очільником Чернігівської обласної організації ВО «Свобода» Русланом Андрійком до Віктора приїхали представники Прилуцької та Чернігівської міської «Свободи», Прилуцького козацтва, члени ГО «Щит», а також родичі та друзі.

У стінах Прилуцького агротехнічного коледжу, де навчався справжній герой Віктор Лавренчук, відбулися заходи по вшануванню його світлої пам'яті. Перед студентами виступив Голова Прилуцької міської організації ВО «Свобода» Євгеній Яценко, який закликав усіх брати приклад із Віктора, бути гідними українцями, справжніми патріотами свого міста та нашої держави.

По закінченню свободівці поклали квіти до меморіальної дошки, що знаходиться біля центрального входу в коледж, запевнили Віктора, що вони з честю продовжать боротьбу, яку він розпочав.

Україна обов'язково переможе й стане такою державою, про яку мріяв Віктор Лавренчук.

Герої не вмирають! Умирають вороги!

Г.Ляшенко, викладач



ГОЛОКОСТ - ТРАГЕДІЯ НАШОЇ КРАЇНИ

Наприкінці листопада студенти 2 курсу відділень «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання» та «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК» відвідали Міжнародну виставку пам'яті жертв Голокосту в Сухополов'янській ЗОШ І-ІІІ ступенів. Вони ознайомилися з життям українських євреїв початку XX століття й до сьогоднішнього дня складно ситуацією під час Другої світової війни та Голокосту.

На виставці були представлені стенди з історіями українських сімей, які дуже вразили студентів. Переконана, що майже всі запам'яталися кожному з нас. Історії такі різні, але об'єднує одне - трагедія єврейської нації. Студенти мали змогу підійти, прочитати спогади, роздивитися світлини, що представлені на шістнадцяти стендах. Були історії сімейних пар, друзів, цілих родин, яких розлучили роки Голокосту.

Мені запам'яталися слова Наточій Валентини Іванівни (1930р.н.), яка була свідком подій: «Пригадую, що першою вбила нашу вчительку Розу Абрамівну, вона була вагітною. Потім почали розстрілювати

всіх. Я пішла зі своєю подругою на місце трагедії. Ми знайшли тіло Розі Абрамівни та похоронили її... Коли вбили одну єврейську жінку, доньку поховали з нею в одній могилі живцем... Ми бачили, як розстрілювали дорослих, навіть дітей. Поранені, які не мали змоги терпіти біль, самі просили, щоб їх убили. Після розстрілу людей одразу спалювали, тому врятуватися було дуже важко».

Україна - це багатонаціональна держава. У часи Голокосту було завдано чисельних збитків нашому народові. Багато родин залишилося без батьків, дітей, родичів, близьких, знайомих та друзів. Це велика трагедія для країни, адже євреї - це складова українського народу.

На студентів екскурсія справила велике враження. Ми дізналися багато цікавої інформації. Вдячні всім, хто був причетний до організації виставки «Український єврейський сімейний альбом».

А.Халимоненко, студентка 2 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»

Літературна сторінка
Зимові етюди

ЗАПРОШУЮ НА ПОБАЧЕННЯ

Яка зима! Вона стала рідкістю у вік парникового ефекту. Її справжньої краси в кам'яних джунглях міста ніколи не побачити. Налетять на неї, як коршаки, снігоочисні, снігозбиральні машини й умить викинуть на задвірки. Щоб тобі, мій юний друже, було зручно йти по бруку в навушниках і слухати божевільний рок чи плаксиві пісеньки-одноденки.

Прокинься! Забудь про свій Інтернет, планшет, смартфон та інші витребеньки сучасної науки й техніки.

Запрошую тебе в ліс, у поле, до ставка на побачення з природою. Якщо ти не художник-пейзажист, не поет-романтик, то прихвати з собою фотоапарат. Він стане тобі в нагоді.

Гайда в село. Сміло взувай дідусеві валянки, одягай кожуха, шапку-вушанку, теплі рукавиці – і в яр.

Під крижаним панцирем спить жаб'ячий ставок. Чорні качалочки очерету стирчать з-під глибокого снігу, як загаслі свічі. Біля ополонки сліди чийось великих лап, що ведуть до крайніх хат. Злякався? Не треба. Це сусідський кіт Батон звик ще з весни ловити рибу понад берегом. Тепер навідується сюди.

Краще поглянь на узлісся.

Он молоді берізки в мереживних платтячках гріються під холодним промінням сонця, а старезний дуб у важкій білій шапці з жалістю поглядає на них.

Це нічого, що ми, схожі на сніговиків, провалюємося в замети й вилазимо з них. Зате добрели до чагарника дикої калини й поласували солодкими червоними ягодами.

Відхекуючись, виходимо на галявину.

Ось де справжня казка! Пухнасті зелені ялинки хизуються в обновках – білих шубах і пухових хустках... Не страшні їм морози. Чи

помітив ти на їхніх верхівках рудохвосту білку, яка з цікавістю спостерігала за нами чорними вуглинками очей? Чарівне створіння природи.

Зимову тишу розбудив стукіт дятла на старій вербі. Заскрекотіла до нього сорока-білобока. Пурхнула над нами зграйка червоногрудих снігурів, збивши сніг із гілок.

Вибираємося нагору. Ліс закінчився. І перед нами – безмежне поле. Мірадами яскравих блискіток вирає воно на сонці. Снігові перементи на ньому схожі на гостроверхі дюни. Сніг і небо. Небо і сніг. Усе це неначе зійшло до нас із картин Рокуела Кента. Жаль ступати по цій первозданній красі. Але нам обов'язково ще треба дійти он до тих високих сосен, що підпирають своїми верхівками небо.

Повертаємося додому. Мовчазні та втомлені. Ти нічим не видаєш своїх вражень. І жодного фото не зробив. Навіщо? Знаю по собі, що такі яскраві моменти в житті ніколи не забуваються. Живуть у серці, гріють душу, роблять людину щасливою.

Г.Ляшенко, викладач

«Зима», фотоетюд П. Диндаря



Спорт

СПОРТИВНІ НОВИНИ КОЛЕДЖУ

2 грудня 2016 року на спортивній базі Прилуцького професійного ліцею сектор з фізичної культури та спорту міської ради проводив змагання з волейболу серед юнаків ВНЗ I-II рівнів акредитації, присвячені Дню Збройних сил України. Команда нашого навчального закладу в фіналі зустрілася зі студентами педагогічного коледжу, вигравши з рахунком 2:0. Спортсмени Прилуцького агротехнічного коледжу зайняли I місце, II – команда педагогічного коледжу, а III – посіли юнаки ліцею.

За збірну команду агроколеджу грали студенти: Буков Андрій (4-А ел.), Солончак Максим (3-Б ел.), Ситник Артем (1-А ел.), Трейзуб Максим (3Буд.), Кулик Дмитро (3 газ), Реліч Андрій та Луценко Володимир (4-Б ел.), Козуб Богдан (3 зем.), Мусієнко Дмитро та Молодухо Ігор (2-Б ел.), Скрипка Богдан (4 буд.).

Сектор з фізичної культури та спорту міської ради нагородив команду чемпіонів та призерів кубками та грамотами.

СПОРТИВНО-РОЗВАЖАЛЬНА ГРА «НУМО, ХЛОПЦІ»

6 грудня в спортивній залі педагогічного коледжу проводилося спортивне свято «Нумо, хлопці» з нагоди Дня Збройних сил України серед юнаків ВНЗ I-II рівнів акредитації. Від кожного навчального закладу були представлені команди в складі 6 чоловік. У спортивно-розважальну програму свята входили такі конкурси з силової підготовки: підтягування на перекладині, вправа з гантелями по 10 кг на витягнутих руках, згинання та розгинання рук в упорі на брусах, армспорт, перетягування канату, комбінована естафета.

Завзята боротьба серед юнаків була в конкурсах із силової підготовки, але найсильнішими стали спортсмени агротехнічного коледжу. У конкурсах «Умілі руки» та «Міс кухар» наші хлопці були слабші і в загальнокомандному заліку посіли II місце,



I – студенти педагогічного коледжу, III – спортсмени медичного училища, IV – юнаки професійного ліцею.

Честь коледжу відстоювали такі студенти: Погуляйло Олександр (4 зем.), Кулик Дмитро, Шумейко Ігор та Шинкаренко Анатолій (3 газ), Єзібчук Януш (3 прискорений буд.), Катрошенко Дмитро (3 прискорений ел.).

Дирекція педагогічного коледжу нагородила грамотами та тортами учасників змагань.

МІНІ-ФУТБОЛ

8 грудня в спортивній залі ДЮСШ проводилися змагання з міні-футболу, присвячені Міжнародному дню футболу. У них брали участь 6 команд. Футболісти нашого коледжу посіли III призове місце, I – виборола команда тренерів ДЮСШ та ДЮФШ, II – спортсмени педагогічного коледжу.

Чемпіони та призери нагороджені грамотами й медалями сектором з фізичної культури та спорту міської ради.

Честь коледжу відстоювали студенти: Седньов Артем (4-Б ел.), Свириденко Дмитро (4 комп.), Коровай Дмитро (1 зем.), Дейнека Максим (2-А ел.), Симоненко Олександр (2 буд.), Самосюк Олег та Панченко Антон (2 газ), Музиченко Іван (4 буд.).

П.Пашук, керівник фізичного виховання

Адміністрація коледжу щиро вітає з Новим роком наших спонсорів. Це люди, які підтримують освіту, надають постійну допомогу в зміцненні матеріальної бази, оновленні технічних засобів навчання.

Завдячуючи депутату обласної Ради **Анатолію Мирошніченку**, придбано чотири мультимедійні проектори, на фасаді коледжу поставлено нові вікна. Це естетично й зашишно.



Нехай усе, що щастям зветься,
На Новий рік в Ваш дім ввійде.
Нехай здоров'я і кохання
Цей день прекрасний принесе.

Артема Рожка,
голову правління ПрАТ «Прилуцький м'ясокомбінат»



Хай здійсняться бажання в рік Новий,
Хай Ваше підприємство процвітає.
З чудовим святом радості і мрії
Ми щиро і сердечно Вас вітаєм.

Сергія Ткаченка,
головного отамана Прилуцького козацького полку

То ж дай Вам Бог козацького здоров'я,
Дівчата самі гарні хай кохають Вас.
Хай мати-Україна щиро усміхнеться,
Щаслива з вами, в кожному із вас!



Усіх козаків вітаємо зі святом. Бажаємо незламної волі до перемоги та патріотичного духу, який допоможе здолати будь-які перешкоди! Слава Україні!
Героям слава!

З повагою адміністрація,
профспілковий комітет коледжу



Вітаємо **Мартиненку Владислава**, студента 2 курсу відділення «Будівництво, обслуговування і ремонт ГМС».

Нагороджений подякою Чернігівського регіонального етапу Всеукраїнської конкурсної програми «Кращий студент України 2016» у номінації «Кращий студент - громадський діяч».

Наші колеги

ВІТАЄМО КОЛЕГ!

Шейгус Аліну Володимирівну
Сидорець Ольгу Володимирівну
Терницьку Надію Василівну
Лесик Ганну Іванівну

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом Вас завжди сонце гріє,
Слова подяки линуть звідусіль.

В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя:
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічна нестаріюча душа.

Хай мир і достаток живуть у Вашій хаті,
Хай люди приходять до Вас із добром,
А в день ювілею і рідні, й знайомі
Вас привітають за щедрим столом.

З повагою адміністрація коледжу,
профспілковий комітет,
редакційна колегія газети
«Вісник», колеги, друзі



ВІСНИК

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ
Видається з лютого 1999 року
Засновник і видавець - адміністрація, педагогічний та студентський колективи коледжу.

Реєстраційне свідоцтво ЧГ №178 від 08.04.1999р. видане Чернігівським управлінням у справах преси та інформації
Редакційна колегія: Черніков П.І. - головний редактор, Мелашенко С.В., Ляшенко Г.В., Ритченко Н.Г., Андруша І.В. - відповідальні за випуск,
Євтушенко С.М. - відповідальна за фото.
т. 3-20-50, e-mail: gidrotech@ukr.net

Друк офсетний. Обсяг 1 друк. аркуш. Прилуцька міська друкарня Чернігівського облуправління по пресі.
За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
За якість друку газети відповідальність несе друкарня.

Тираж 1000 прим.

Замовлення № 1923